

GALERIA

89

La cultura popular omple els carrer de Manresa

Bea Cabezas

Manresa celebra la segona edició de la Fira d'Espectacles d'Arrel Tradicional.

OPINIO

11

Alguna cosa va bé a Euskadi

Salvador Cot

13

Estapé respon

Fabià Estapé / Toni Canís

Estalviar? No, gràcies

Miquel Ramon

15

Tribus urbanes

Pau Viciano

16

La murta del Tirant

Martí Domínguez

17

Paradoxes del cas Pinochet

Antoni Traveria

18

Els mercats de Grozni

Llibert Ferri

19

El vot vell que vol el PP

Miquel Payeras

Aigua i política

Ramon Barnils

Hitler, un punt final

Xavier Vinader

87

Literatura i pintura

Isabel Clara-Simó

98

Montseny, Marià Manent

Joan Francesc Mira

L'esperit de València

Parlar de l'esperit de València arran de la celebració dels vint-i-vuitens Premis Octubre pot semblar excessiu, però deixar volar la imaginació té, a voltes, aquests riscos. Un riscos que val la pena córrer, sense posar límits a la imaginació, després dels fets de la setmana dels Octubre d'enguany a València, on representants dels governs de Catalunya, de les Illes Balears, d'Aragó i d'Andorra, a més de l'Ajuntament de Perpinyà i d'uns quants ajuntaments del País Valencià, han col·laborat o han participat en els diferents actes cívics i culturals.

Aquest "plenari" de representacions institucionals de tots els territoris de parla catalana, en una manifestació del caràcter cultural i transgressor que tenen els Octubre (amb l'absència clamorosa del govern valencià), ha demostrat que és possible pensar en un futur de col·laboració en el terreny cultural, però també en l'econòmic i el polític. Col·laboració entre uns territoris i comunitats que es van veure abocats al distanciament estèril i a la ignorància mútua després de la transició política espanyola, subjectes al possibilisme i a la dinàmica política estatal.

Mai com en la setmana passada a València, durant els Octubre, s'havia posat en evidència tot allò que, teòricament, no es pot fer, però que en la pràctica és perfectament possible. És possible que el president del Govern Balear, Francesc Antich, faci una conferència al paranímf de la Universitat de València sobre la innovadora via política i cultural a les Illes. És possible que ho faci davant d'un auditori amb representants de l'esquerra valenciana i del món de la cultura dels Països Catalans. És possible que el president de la Diputació Ge-

neral d'Aragó, Marcelino Iglesias, sigui guardonat amb el premi EL TEMPS per la nova política lingüística que ha formulat el govern aragonès, decidit a avançar (no a recular) en la normalització de l'ús social de la llengua. És possible que, enmig de la saludable tempesta d'idees dels Octubre, els representants de les institucions polítiques debatin amb llibertat i normalitat sobre les possibilitats d'acostament i de col·laboració entre els diferents territoris de parla catalana.

No hi ha dubte que un dels factors clau perquè tot això hagi passat a València van ser els resultats de les eleccions autonòmiques del passat 13 de juny, que van significar un autèntic canvi polític a les Illes Balears i a l'Aragó. Però això no s'hauria produït sense un canvi previ de mentalitat política, llargament covat, durant els períodes de govern del

Partit Popular a les Illes i a l'Aragó. I tampoc poden descartar-se els factors històrics i generacionals que fan que presidents joves, de l'edat d'Antich o Iglesias (sense negar les diferències que hi pugui haver entre ells), superin els tòpics i les càrregues d'un passat recent en què tot allò que pugués fer tuf de Països Catalans o d'alternativa nacional era automàticament arraconat o desactivat, al marge de si es tractava de projectes viables o, senzillament, útils, des del punt de vista del progrés.

La gran notícia dels Octubre d'enguany, l'esperit de València, és el missatge d'un Antich i un Iglesias alliberats de complexos i amb un futur ple d'energia al davant, un punt de referència de gran càrrega política per a tenir en compte a partir d'ara.

(Entrevista Francesc Antich, pàg. 20, informació pàg. 39)

“Mai com en la setmana passada a València, durant els Octubre, s'havia posat en evidència tot allò que, teòricament, no es pot fer, però que en la pràctica és perfectament possible.”